

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den socialdemokratiske ordfører konstaterede ganske rigtigt i sine indledende bemærkninger, at denne forespørgsel alene drejer sig om sagsforløbet for Østrigsanktionerne herhjemme.

Derfor mener jeg, at det rigtigste forslag til vedtagelse er det, der er fremsat af de mange partier, som henholder sig til beretningen, som jo er en kæmpemæssig næse til regeringen og regeringens leder. I hvert fald set fra mit synspunkt er det nemlig afgørende, at vi kan få så stort et flertal som muligt, som siger, at her gik man for langt. Det er en stor næse til regeringen, som var ude på kanten af grundloven, ja efter min mening et lille stykke for langt ude over kanten.

Jeg kan have sympati for de andre to vedtagelser, måske især den fra Dansk Folkeparti, som jo også kommer ind på, at sanktionerne skal ophæves. Men jeg gør opmærksom på, at der efter denne forespørgsel skal behandles et forslag, som alene handler om netop den ting, nemlig om at ophæve sanktionerne over for Østrig, så det er nok den rigtige måde at køre sagen på at tage forløbet her og ophævelsen af sanktionerne bagefter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Helle Degn: Hvad skal Østrig helt præcist gøre for at slippe af med sanktionerne? Hvad er det helt præcist, der skal til?

Nu hører vi, at den første prøve på, hvordan Østrig er, får vi ved udvidelsesforhandlingerne. Jamen kan der ikke være helt legitime årsager til at være skeptisk over for udvidelsen af EU? Kan der ikke opstilles en lang række helt legale kriterier, hvorefter partier overalt i det politiske spektrum kunne have skepsis over for udvidelsen? Hvad er det dog for noget at gøre dét til en prøve? Hvad er det, der ligger i det? Skal Østrigs regering bare smække hælene sammen og sige javel, når fru Helle Degn ønsker EU udvidet med en række lande? Eller skal Østrigs regering have mulighed for at sige, at selvfølgelig går den principielt ind for udvidelsen – det skriver den jo selv – men den har nogle betænkeligheder ved nogle bestemte ting? Hvad er det, fru Helle Degn vil opnå med det ordvalg?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, så slap katten jo ud af sækken. Det, den socialdemokratiske ordfører her gav udtryk for, var jo, at det er Socialdemokraterne, der skal kontrollere og bestemme, hvad der er bedst for vælgerne – ikke alene her i Danmark, men så sandelig også i Østrig. Fru Helle Degn sagde, at vælgerne fortjener bedre, men hvad i alverden kommer det fru Helle Degn og de øvrige socialdemokratiske partier ved?

Så vil jeg godt lige vende tilbage til hele forløbet med Nævnet. Nu hørte vi, endda to gange, heroppefra, at statsministeren havde rådført sig med partilederne, men jeg har ikke fået nogen henvendelse fra statsministeren overhovedet. dansk folkeparti er naturligvis repræsenteret i det udenrigspolitiske nævn, men vi har intet hørt overhovedet, før beslutningen var truffet.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at i stedet for bare at være en politisk medløber for de socialdemokratiske kammerater i eu burde statsministeren have brugt fornuften, i stedet for bare at være medløber, sådan som tilfældet har været. Det er så grotesk, det er en så absurd historie, at fru Helle Degn, også som formand for Nævnet, faktisk burde tage afstand fra den måde, Nævnet aldeles ikke har fået orientering på.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger: Hvad er det, der skal til? Det vil 14 regeringsledere følge meget nøje, og de vil have en forskellig politisk dagsorden, fordi de kommer fra forskellige politiske partier, men de af dem, som går hårdest ind for sanktioner, er de borgerligt orienterede statsministre.

Jeg gør opmærksom på dette for også at give et svar til fru Pia Kjærsgaard, som siger, at her er det de socialdemokratiske regeringer, der skal kontrollere. Overhovedet ikke! Fejl! Skudt forbi! Det er 14 regeringsledere af forskellig politisk observans, som siger: Her skal vi passe på, og vi siger til Østrig, at man skal passe på.

Det hele kommer an på, hvordan Østrig forholder sig i de drøftelser, der skal være i de forskellige politiske allianceforhold, hvor man skal have et samarbejde med Østrig. Det er selvfølgelig dér, den østrigske regerings handlinger skal vurderes, og det er også dér, de østrigske vælgere skal have et svar på, hvad konsekven-